

Παλέρμο ὑπὸ τοῦ Paulsen τὸ 1894. Εἶναι ὑβρίδιον τοῦ Berlandieri Resseguier No 2 X Rupestris. Ὑποκείμενον θαμνώδες. Εὐρωστία καὶ ὀρίμανσις τοῦ ξύλου καλή. Ἄντοχὴ εἰς τὴν φυλλοξήραν ἀρίστη. Ἄντέχει εἰς τὰς προσβολὰς τῆς Ἰσκάς καὶ τοῦ Bacterium Tumefaciens. Ἄντοχὴ εἰς τὸ ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον. Ὀλικὸν 55 %, ἐνεργὸν 18 %. Ριζοβολεῖ εὐκόλως. Ἐχει συγγένειαν μὲ ὅλα τὰ Vinifera. Εἶναι ὑποκείμενον ζῶηρον καὶ συμβάλλει εἰς τὴν παραγωγικότητα καὶ πρωιμότητα τοῦ φορτίου τῶν ἔμβολιων. Προσοικεῖται εἰς ἐδάφη ἄμμοαργιλώδη ἢ ἀργιλοαμμώδη βαθέα, μετρίως συνεκτικὰ καὶ μετρίως ξηρὰ. Εἶναι ἀπὸ τὰ καλλίτερα ὑποκείμενα τοῦ Paulsen.

11) 779 Paulsen : Ἐπετεύχθη τὸ 1894 εἰς τὸ Παλέρμο ὑπὸ τοῦ Paulsen, ἐκ διασταυρώσεως τοῦ Berlandieri Resseguier No 2 X Rupestris Du Lot. Ὑποκείμενον θαμνώδες, Εὐρωστία καὶ ὀρίμανσις τοῦ ξύλου καλή. Ἄντοχὴ εἰς τὴν φυλλοξήραν ὑψηλή. Ἄντέχει εἰς τὴν Ἰσκαν καὶ τὸ Bacterium Tumefaciens. Ριζοβολεῖ εὐκόλως καὶ παρουσιάζει ἱκανοποιητικὴν συγγένειαν μὲ τὰ ἔμβολια. Ἄντοχὴ εἰς τὸ ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον, ὄλικόν 40 - 50 %, ἐνεργὸν 20 %. Προσοικεῖται εἰς ἐδάφη συνεκτικὰ ξηρὰ καὶ ἀβαθῆ. Ὑποκείμενον ζῶηρον προσδίδον ἐντονωτάτην ζῶηρότητα εἰς τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἔμβολια προκαλοῦν οὕτω ἀνθόρροϊαν καὶ μικρὰν παραγωγικότητα.

12) 1103 Paulsen : Ἐπετεύχθη ὑπὸ τοῦ Paulsen τὸ 1895 εἰς τὸ Παλέρμο ἐκ διασταυρώσεως τοῦ Berlandieri Resseguier No 2 X Rupestris Du Lot. Ὑποκείμενον θαμνώδες. Ἀνθεκτικὸν εἰς τὴν φυλλοξήραν καὶ τὴν Ἰσκαν. Ἄντέχει εἰς τὸ ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον, ὄλικόν 40—50 % καὶ 20 % δραστικόν. Προσοικεῖται εἰς ἀργιλώδη συνεκτικὰ ἐδάφη καὶ ἀργιλοασβεστώδη ἔστω καὶ μὴ βαθέα. Ἄνέχεται τὴν ὑπερβολικὴν ὑγρασίαν τοῦ ἐδάφους. Ἄντέχει εἰς τὰ χλωριοῦχα ἄλατα. Ἄντέχει εἰς τὴν ξηρασίαν σχεδὸν ὡς καὶ τὸ 140R, Ριζοβολεῖ ἱκανοποιητικῶς. Εἶναι εὐρωστὸν καὶ ταχεῖας ἀναπτύξεως.

13) 1447 Paulsen : Ὑποκείμενον ἐπιτευχθὲν εἰς Παλέρμον ὑπὸ τοῦ Paulsen τὸ 1896 διὰ διασταυρώσεως τοῦ Berlandieri Resseguier No 2 X Rupestris Martin. Ὑποκείμενον θαμνώδες βραδείας ἀναπτύξεως κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη. Εὐρωστία καὶ ὀρίμανσις τοῦ ξύλου καλή. Ἄντέχει εἰς τὴν φυλλοξήραν, τὴν Ἰσκαν καὶ τὸ Bacterium tumefaciens. Ἄντέχει εἰς τὸ ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον, ὄλικόν 55—65 %, δραστικόν 27 %. Ριζοβολεῖ μὲ κάποιαν

δυσκολίαν καὶ παρουσιάζει καλὴν συμβίωσιν μὲ τὰ εὐρωπαϊκὰ. Μεταδίδει μετρίαν ζῶηρότητα εἰς τὰ ἔμβολια καὶ μεγάλην παραγωγικότητα. Κατάλληλον ὑποκείμενον διὰ ποικιλίας μὲ προδιάθεσιν πρὸς ἀνθόρροϊαν. Ἄντέχει εἰς πυρϊτικά, ἀσβεστώδη ξηρὰ ἐδάφη ἀλλὰ περὶ τὰ.

IV. VINIFERA X RUPESTRIS

1. A.R.G. No 1 : Ὑποκείμενον ἐπιτευχθὲν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ 1879 ἀπὸ τὸν Ganzin διὰ διασταυρώσεως τοῦ Aramon X Rupestris Ganzin. Εἶναι θαμνώδες. Εὐρωστὸν. Ὀρίμανσις τοῦ ξύλου μειωμένη. Φυλλοξηρικὴ ἄντοχὴ μετρία. Ριζοβολεῖ μᾶλλον εὐκόλως. Ἄντοχὴ εἰς τὸ ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον, ὄλικόν 30—40 ο/ο, δραστικόν 13 ο/ο. Προσδίδει ζῶηρότητα καὶ παραγωγικότητα εἰς τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἔμβολια. Ἀπαιτεῖ ἐδάφη δροσερὰ ἔστω συνεκτικὰ καὶ ἀσβεστοῦχα.

2. A.R.G. No 2 : Προῖον τοῦ Ganzin διὰ διασταυρώσεως τοῦ Aramon X Rupestris Ganzin. Ἡ ἀξία τὸν ὧς ὑποκειμένου εἶναι κατωτέρα τοῦ No 1.

3. A.R.G. No 9 : (Aramon X Rupestris Ganzin). Θεωρεῖται ἀνθεκτικώτερον τοῦ A.R.G. No 1 εἰς τὴν φυλλοξήραν καὶ ἀνθεκτικώτερον τοῦ A.R.G. No 2 εἰς τὸ ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον.

4. 1202 C : Ἐπετεύχθη εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ 1883 ὑπὸ τοῦ Couderc διὰ διασταυρώσεως τοῦ Mourverde X Rupestris Martin. Ὑποκείμενον ἀναρριχητικόν. Φυλλοξηρικὴ ἄντοχὴ ἀνεπαρκής. Εἶναι τὸ ἀνθεκτικώτερον τῆς ομάδος εἰς τὸ ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον, ὄλικόν 40 ο/ο, ἐνεργὸν 14 ο/ο. Ριζοβόλησις τῶν μοσχευμάτων εὐχερής. Εἰς τὰ ἔμβολια προσδίδει ἐξαιρετικὴν ζῶηρότητα μέχρι ἀνθόρροϊας.

V. VINIFERA X BERLANDIERI

1. 41B Millardet e de Grasset : Ἐπετεύχθη ὑπο τοῦ Millardet e de Grasset διὰ διασταυρώσεως, εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ 1882 Chasselas X Berlandieri. Ὑποκείμενον ἀναρριχητικόν. Μέσης εὐρωστίας, βραδείας ἀναπτύξεως κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη. Ὀρίμανσις τοῦ ξύλου καλή. Ἄντοχὴ εἰς τὴν φυλλοξήραν καλή. Εὐαίσθητον εἰς εἰς τὸν περονόσπορον. Ριζοβολεῖ μὲ κάποιαν δυσκολίαν ἰδίως ὅταν εἶναι προσβεβλημένον ἀπὸ περονόσπορον. Ἄντοχὴ εἰς ἀνθρακικὸν ἀσβέστιον μεγάλη, ὄλικόν 75 ο/ο, ἐνεργὸν 40 ο/ο. Ὑποφέρει ἀπὸ τὴν παράταταιμνην ξηρασίαν. Προσδίδει πρωιμότητα ὀρίμανσεως εἰς τὸ φορτίον τοῦ ἔμβολιου. Ἐνδείκνυται διὰ